

Abstrakt

Evropská integrace z právního i ekonomického hlediska se od svého počátku značně prohloubila. Evropská unie (EU) významně ovlivnila různé oblasti politik v členských státech, včetně politiky environmentální. Tento proces je chápán jako „evropeizace“. Nizozemsko, považované za vůbec jednu z průkopnických zemí zavádějících environmentální opatření, má v současné době přibližně 80% svých právních předpisů v oblasti životního prostředí odvozených od evropských právních předpisů. Tato práce se primárně snaží odpovědět na to, jak byla holandská environmentální politika ovlivněna EU za posledních dvacet let. Proces implementace tří environmentálních směrnic týkajících se vody, biodiverzity a ovzduší, je analyzován. Koncept evropeizace a s tím související teorie ‘goodness of fit’ je aplikována na argument, že proces implementace těchto environmentálních evropských směrnic v Nizozemsku je účinný, pokud nejsou nutné žádné zásadní úpravy, tj. neexistuje politická nebo institucionální neshoda mezi domácí a evropskou legislativou a zároveň žádní veto hráči nejsou v opozici implementace. Na druhou stranu je proces implementace výrazně komplikovanější, pokud směrnice vyžaduje rozsáhlé transformace. Na základě analýzy bylo zjištěno, že EU významně formovala strukturu nizozemské environmentální politiky, avšak proces implementace vybraných směrnic není ovlivněn pouze ‘goodness of fit’ a přítomností veto hráčů, ale existují i další faktory ovlivňující tento proces.